

[Startsida](#)[Kontakt](#)[Predikoarkiv](#)

Gud gör inte skillnad på människor

Apg 10:34-43

För ett par år sedan blev min fru och jag inbjudan till en födelsedagsfest. Problemet var att vi hade andra planer för kvällen och inte hade möjlighet att komma i utsatt tid. ”Det är inga problem”, sa kvinnan som skulle fylla år. ”Det blir en liten fest i all enkelhet. Folk kommer att komma och gå i den mån de har tid. Ni kan väl titta förbi en sväng”. Vi tyckte att det lät trevligt så ungefär en timme efter utsatt tid anlände vi till festen iklädda jeans och huvtröjor. Festen skulle som sagt hållas i all enkelhet. Döm om vår förvåning när vi kommer in och får se att alla andra är finklädda och sitter uppradade efter ett långbord, växelvis kvinnor och män, precis som på en bröllopsfest. Vi tränger oss skamset ner på två lediga platser, jag hamnar mellan en man i frack och en kvinna i böljande aftonklänning, och när vi sitter där och lyssnar på tal och långa skålar som utbringas känner vi oss väldigt udda, annorlunda och felklädda. Det blev inte bättre när festföremålet bytte till sin andra klänning för kvällen mellan efterrätten och kaffet. Jag tror att ni också har varit med om att någon gång känna: ’jag hör inte hemma här’, eller ’jag är inte välkommen’. Oftast handlar det kanske inte om kläder, utan om att alla andra har något gemensamt utom du. Du kanske är äldst eller yngst eller inte förstår språket. Vi människor har för det mesta ett stort behov av att smälta in i mängden, att passa in i gruppen, och därför känns det jobbigt när vi försöker vara som andra men misslyckas.

De första s.k. hednakristna måste ha känt sig väldigt udda i den kristna församlingen. Det var ju det judiska folket som var utvalt av Herren Gud till hans eget folk. Det var ju judarna som gått och väntat i nästan 1500 år på Guds Messias, han som skulle bära alla världens synder. Alla Jesu lärjungar var ju judar. Den första kristna församlingen i Jerusalem bestod av judar. Det måste ha känts lite märkligt att vara icke-jude och ändå vara kristen. Det är bakgrunden till vår text ikväll. Aposteln Petrus hade sänts av Gud för att berätta om Jesus för människor som inte var judar, men Petrus hade frågat sig om det verkligen kunde stämma. Var det verkligen Guds vilja att människor som inte tillhörde Guds folk skulle få höra syndernas förlåtelse? Det var ett stort steg att ta för Petrus, och det krävdes upprepade uppenbarelser för att han skulle bli övertygad. Nu när Petrus är säker på att han inte gör något fel, är han jätteglad över att få klargöra för sina icke-judiska åhörare att Gud inte gör skillnad på människor. Gud är allas Far, och vill alla människor gott.

Idag lever vi i ett samhälle där människor av många olika folkslag lever sida vid sida. Själv är jag född i Etiopien i Afrika, någon här är född i Finland. Vi har börjat vänja oss vid att samhället är mångkulturellt. För många svenskar är det inget konstigt med att arbeta sida vid sida med en turk, en sudanes eller en pakistanier. Vi behöver också läsa Bibelns ord: *Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus (Gal 3:28)*. Vi behöver också bli påminda om att vårt födelseland, vår kultur, vår hudfärg och vårt kön inte spelar någon roll för Gud. Men vi kanske har andra spärar som är lika viktiga att bli av med. Någon av er kanske tänker: ’jag är nog inte välkommen i kyrkan för jag har inte varit där på så länge’. Någon annan kanske tänker: ’jamen jag har inte fått någon kristen uppfostran, jag vet så lite om Bibeln, kyrkan är nog inte till för mig’. Åter någon annan tänker: ’som jag lever, med alla mina fel och brister borde jag nog hålla mig så långt borta från en församling som det bara är möjligt’. Det kanske också finns någon som tänker: ’jag har ju alltid varit med i kyrkan, följt med mina föräldrar till gudstjänster och åkt på ungdomsläger, men jag vet hur syndig jag är, jag är nog ingen riktig kristen.’ Alldeles oavsett vad som kan vara anledningen till att du känner dig annorlunda eller utanför finns det tröst i Bibelns ord till dig idag: *”Gud [gör inte] skillnad på människor.”*

Men vilket är det budskap som Gud vill att alla människor, oavsett nationalitet, kön, ålder och bakgrund ska få höra? Petrus som själv är ett ögonvittne, han som själv var med och såg allt det som skedde berättar om Jesus. Han berättar om hur Jesus gjorde

gott mot alla människor. Hur han visade medlidande med dem som led och var ledsna. Hur han tröstade dem som grät, hur han botade dem som var sjuka, hur han uppmuntrade dem som var deppiga, hur han visade kärlek även mot dem som hatade honom. Men han säger något mer, något mycket märkligt. Petrus säger att Jesus, *"botade alla som var i djävulens våld"*. Det är ett påstående vi kanske ryggar tillbaka för idag: djävulens våld, vad är det? Ja ingen av oss som är här idag kan säga att vi aldrig varit i djävulens våld. Det betyder nämligen att vi, ända från det vi föds, helt naturligt, har en massa önskningar, säger en massa saker och gör en mängd handlingar som är tvärtemot det Gud vill. I Bibeln har han gett oss de tio buden och i hjärtat har han gett oss ett samvete, och både buden och samvetet talar om för oss att vi ofta tänker, säger och gör det som är fel. Och på samma sätt som vi kan säga att Gud inte gör skillnad på människor i positiv bemärkelse – han älskar alla och vill att alla ska förstå sanningen; på samma sätt gör Gud inte heller skillnad på människor i negativ bemärkelse – han ser lika allvarligt på allas vår synd, alla våra fel och brister. Det är därför Jesus kom till jorden och vandrade runt och gjorde gott mot alla, för att vi inte klarar av det. Genom det Jesus gjorde befriade han alla som var i djävulens våld.

Det är inte nog med det. Petrus fortsätter med att berätta att Jesus blev upphängd på trä och dödad. Vi har precis firat påsk, och på långfredagen för 2000 år sedan spikades Jesus, Guds son, upp på ett kors av trä. Ni som läst påskberättelsen, eller sett filmen *The Passion of the Christ*, ni vet att Jesus också blev piskad och slagen och hånad innan han till slut blev korsfäst. Det var en skamfylld död, en död för en förbrytare, men hur kunde det gå så illa för Jesus som var en så god människa? I Bibeln läser vi: *Syndens lön är döden (Rom 6:23)*. Så när Jesus tog på sig uppdraget att rädda oss undan det straff vi tjänat ihop till med vår olydnad, då fanns det inget annat val. Jesus var tvungen att dö i vårt ställe för att vi skulle kunna få frid med Gud. När Jesus led gjorde han det inte för att han hade gjort något ont och sen åkt dit. När Jesus blödde, led och dog gjorde han det för att han frivilligt valt att rädda dig.

Petrus fortsätter med att förklara för Kornelius och de andra att Jesus inte blev kvar i graven. Istället *[uppväckte Gud] honom på tredje dagen*. Påskan handlar ju inte bara om den tacksamhet vi känner mot Jesus, Guds son, för att han var villig att ge sitt liv för vår skull. På påskdagen, senast nu i söndags, gläds vi ju också åt att Gud uppväckte Jesus från de döda. Jesu uppståndelse visar för oss, bortom allt tvivel att Gud verkligen förlåtit oss alla våra synder. Det var inte så att Jesus gjorde sitt bästa och nu hoppas vi att det var tillräckligt. I Jesu uppståndelse från de döda har vi ett kvitto på att betalningen är godkänd, vår skuld är utsuddad, våra onda tankar, ord och gärningar har Gud glömt för Jesu skull. När vi läser påskdagens texter om hur kvinnorna finner en tom grav istället för en död kropp, då känner vi en del av den glädje som de kände. På samma sätt som graven stod öppen den där morgonen, på samma sätt står också himlens port öppen för alla som tror på Jesus. När Jesus uppstår från de döda till liv, betyder det att också vi ska uppstå till evigt liv en dag, för att vara med vår älskade frälsare för alltid.

Petrus ger oss skälet till att han står där framför dessa människor och berättar om Jesus. Det är inte för att han vill lura med dem i en sekt, så att han kan komma åt deras pengar. Vi i Sverige kan ju vara rätt misstänksamma mot människor som vill berätta om sin tro för oss. Det är inte heller för att Petrus blivit hjärntvättad som han står inför Kornelius och de andra och vittnar. Det är inte för att han själv har något att vinna på sitt budskap. Nej, han säger: *"[Jesus] befallde oss att predika för folket och vittna om att han är den som Gud har bestämt till domare över levande och döda."* Det är därför Petrus predikar. Jesus har befallt det. Och det är ett viktigt budskap som predikas. Vi människor är inte bara kött och ben. Vi är inte bara stora anhopningar av celler. Vi är mer än stoft och energi som vänder åter till jorden. Vi är evighetsvarelser. Vår själ lever vidare när vi dör, och en dag när Jesus kommer tillbaka ska också vår kropp uppstå. Frågan är bara, till vad ska vår kropp uppstå. Jesus är satt till domare över levande och döda, och hans dom är okomplicerad. Petrus säger om Jesus: *"var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn."* Den som tror på Jesus har syndernas förlåtelse och ska uppstå till evigt liv med den treenige Guden. Den som inte

tror står kvar i sin synd och döms på grund av den till evig skilsmässa från Gud. Det är därför Petrus predikade i Cesarea. Det är därför jag står här inför er ikväll och talar om Jesus. Jesus erbjuder förlåtelse, och det är en förlåtelse vi alla behöver.

Men, kan vi tänka, hur ska vi kunna veta att Petrus talar sanning. Petrus själv hänvisar till att han är ett ögonvittne till hur det gick till när Jesus Kristus vann förlåtelse för alla oss som samlats här ikväll. *Vi är vittnen till allt han gjorde både på den judiska landsbygden och i Jerusalem*, säger Petrus. Jag var där, säger han. *Gud uppväckte [Jesus] på tredje dagen och lät honom visa sig*, säger Petrus. Det är mer än ett rykte, jag såg det själv. Och det var inte ett spöke de såg. Det var inte en dröm. Petrus *åt och drack tillsammans med honom sedan han uppstått från de döda*. Inte minst i påsktider kan man läsa många artiklar som talar om påskberättelsen som en myt, en saga. Den ses som en del av vårt kulturarv, ungefär som sagan om Törnrosa, eller den om Askungen. Men berättelsen om Jesus har inget gemensamt med dessa sagor. Den är inte påhittad av en författare. Den är inte en folkslig myt som levt vidare. Den är en historisk berättelse, berättad av dem som själva var med. Dessutom har den bekräftats av Gud själv. I Petrus andra brev läser vi: *”Det var inte några utstuderade myter vi följde, när vi förkunnade för er vår Herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan vi var ögonvittnen till Jesu majestät”* (2 Pet 1:16).

Tack vare dessa ögonvittnen vet också vi nu det Petrus hade insett: Gud gör inte skillnad på människor. Budskapet om Jesus Kristus är till för oss alla. Du har frid med Gud för Jesu skull. Himlens port står öppen för dig.

Amen, det är visst och sant!

Peter Öhman

[startside](#) | [upp](#) | [predikoarkiv](#) | [skriv ut](#)

© HL 17 januari 2007